

3. s. i advent 2020- Asbjørn Hjorthaug

Tekster: Salme 22,20-32, Jes40:1-8, 1. Kor 4:1-5, Matt11:1-10

«Vegrydder for Herren»

Johannes døperen, er en helt spesiell person med en helt spesiell historie. Her møter vi han i fengsel. Her sitter han fordi han har anklaget kong Herodes for å bryte det 6. bud. Johannes var sønn av presten Sakarias og Elisabeth som var av presteslekten Aron. De var begge gamle, alt for gamle til å få barn. Men plutselig en dag de var i tempel kom en Herrens engel og fortalte at de skulle få en sønn. Deres bønner skulle oppfylles. De skulle få en sønn.

Ikke bare en sønn, men han skulle også få en oppgave med å være vegrydder for Herren.

Denne oppgave fikk han av Herren selv. Han var oppfyllelsen av løftet gitt gjennom profeten Malaki:

«Se, jeg sender min budbærer, han skal rydde vei for meg. Brått kommer han til sitt tempel, Herren som dere søker, og paktens budbærer, han som dere lengter etter, se, han kommer, sier Herren over hærskaene.» Mal 3,1

Dette ble bekreftet av engelen som kom til Sakarja i tempelet og varslet at han skulle få en sønn: *«Han skal få mange i Israel til å vende om til Herren, deres Gud. Han skal gå i forveien for Herren med samme ånd og kraft som Elia, for å vende fedrenes hjerter til barna og gi ulydige det sinn som rettferdige har, for å gjøre i stand for Herren et vel forberedt folk.» Luk 1,16-17*

Her står oppdraget, hva det innebærer å være Herrens vegrydder. Han skal forkynne slik at folk omvender seg til Herren og er forberedt på at Kristus, Messias kommer. Etter Johannes fødsel bryter faren Sakarja ut i en lovsang og sier blant annet: *«Og du, barn, skal kalles profet for Den høyeste, for du skal gå fram foran Herren og rydde hans veier og gi hans folk å kjenne frelsen når deres synder blir tilgitt» Luk 1,76-77*

Å være veirydder er forkynne evangeliet, og mennesker som tar imot ordet om syndenes forlatelse er vel forberedt på Herrens komme. *«for vår Gud er rik på miskunn. Slik skal lyset fra det høye gjeste oss som en soloppgang og skinne for dem som bor i mørke og dødens skygge, og lede våre føtter inn på fredens vei.» Luk 1,78-79*

Døperen Johannes fikk oppdraget å bringe lyset til et folk som satt i mørke. De har hverdagen fylt av krav og bud og klarer ikke å oppnå den rettferdighet som forventes av dem. De lever i slavekår under loven.

Å leve i mørket er konstant å ha dårlig samvittighet for at du mislykkes som kristen.

Å leve i mørket er hele tiden å bli fordømt av sitt liv og sine synder.

Å leve i mørket er å være uvitende om og ikke ha kunnskap om en nådig Gud.

Derfor må noen føre de inn på fredens vei til Han som er Verdens Lys.

Å være Herrens veirydder er å være en predikant som forkynner lov og evangelium.

Johannes forkynte loven ved å peke på synden og syndens dom. Johannes var også evangeliets predikant. Han forkynte om frelsen og om at deres synder er tilgitt.

Og mange kom til han og ble døpt til i Faderen og Sønnen og Den hellige Ånds navn.

«Og han dro rundt i hele landet omkring Jordan og forkynte en omvendelsesdåp som ga tilgivelse for syndene,» Luk 3,3.

Dette er oppgaven for Herrens veiryddere til alle tider. En Herrens veirydder skal avløse syndere og forkynne evangeliet. Ordet og dåpen er nådemidler som gir mennesker troen på syndenes forlatelse og evig liv. Ordet og dåpen er nådemidler som føder mennesker på nytt og gjør dem ved troen til Guds barn. At Johannes virkelig har forstått hva evangeliet er viser utsagnet om Jesus: *"Se, der Guds Lam som bærer verdens synd."* Her peker Johannes på at dette omfatter min og din synd, Johannes synd og hele verdens synd. Jesu død var en soning for alle mennesker. Når Jesus stod opp 3. dagen var hele verden rettferdiggjort. Saken er fra Guds side klarert og ferdig. Våre synder er betalt og sonet. Gud er ikke lenger vred. Gud betrakter oss i Kristus rene og rettferdige. Dette Ordet fører mennesker inn på fredens vei.

For et budskap nå i advent. Vi er i en tid der mismotet kommer, det er mørkt ute, pandemien hindrer oss i å møtes og få del i fellesskap og i nådemidlene. Men midt igjennom dette mørke skinner et lys, Gud har ikke glemt oss. Han vil vi skal komme til Han med alt som tynger for han vil gi oss hvile. Vi skal om få dager får feire han som kom til jord for å frelse oss fra alle våre synder.

«Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?»

Johannes sitter i fengsel. Her sitter han i sin fengselscelle, alene. Han som hadde fått så stort oppdrag med å rydde veg for Herren, sitter nå alene innesperret. Ute er hans disipler, ute virker Jesus Kristus. Hva nå med hans disipler har de nødvendig klarhet i evangeliet for å bære ut hans oppgaver videre om å rydde veg for Herren? Hva med den onde fienden som sikkert kom og plaget Johannes med alle spørsmål og fordømmelser. Ikke umulig at han satt i mørke, men Johannes viste om at i denne situasjonen var det viktig med lys og oppmuntring, evangeliet. Slik er det også med oss. I mørke studer søker en kristen til ordet og nådemidlene. Vi trenger evangeliet igjen og igjen, flere ganger i uken, daglig. Jesus ropte jo selv på korset i sin nød» *"Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?"*. Det er derfor Gud oppfordrer oss til i Sal 50,15: *«Kall på meg på nødens dag, så skal jeg utfri deg ...»* Johannes løste dette med så sende sine disipler til Jesus med følgende spørsmål: *«Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?»*

Så kommer disiplene tilbake til Johannes med evangeliet. Jesus ber de hilse Johannes med ordene: *«evangeliet forkynnes for fattige.»* Jeg ser for meg Johannes smile der han sitter i sin ensomhet. Han er ikke alene. Evangeliet er også for han der han sitter.

Kjære venn. Evangeliet er for deg uansett hva slags mørke du er i, uansett ensomhet, uansett hva som plager deg. Han er hos deg i ordet sitt og trøster deg.

En slik bekreftelse trenger troen igjen og igjen. Jeg tenker at Johannes sitter der for seg selv og sier: Evangeliet forkynnes for fattige, det sier Det Guds lam som bærer all verdens synder, også mine synder. Det skal du også få si til deg selv der du er. Du hører med i det Jesus gjorde for oss alle. Johannes var også bekymret for sine disipler. De var i mørke og fortvilelse etter at deres Mester satt i fengsel. De trengte også å bli trøstet. Etter at Johannes fikk høre om Jesu virksomhet både i ord og mektige gjerninger, sender han disiplene for at de skal motta undervisning av Mesteren selv og få bekreftet av Jesus selv at Han var Messias den levende Guds sønn. Johannes stiller altså et spørsmål som framtvinger en undervisning, en læreframstilling til svar. Dette er ikke uvanlig. Slik er Luthers lille katekisme bygd opp: *Du skal ikke ha andre Guder enn meg. Så stiller Luther følgende spørsmål: Hva betyr dette?* Dette gjør han ikke fordi han er usikker, nei det er for å bevisstgjøre og framtvinge en bekjennelse: *Vi skal frykte og elske Gud over alle ting og sette all vår lit til ham.* Hva er dåpen? Hva virker dåpen? Hva er nattverden? Hvilken nytte har vi av å ete og drikke på denne måten? osv. I Åpenbaringen 7,13 spør en av de eldste, ikke fordi han ikke vet, men fordi han vil ha fram en bestemt undervisning eller lære: *«En av de eldste tok da ordet og spurte meg: «Disse som er kledd i hvite kapper, hvem er de, og hvor kommer de fra?»*

Svaret: *«Herre», svarte jeg, «du vet det.» Da sa han til meg: «Dette er de som kommer ut av den store trengsel, de har vasket sine kapper og gjort dem hvite i Lammets blod. Åp 7,14*

Johannes har forkynt og undervist sine disipler i og om troen. Nå sender han dem til Jesus slik at dette kan bekreftes. Derfor skal de stille Jesus dette spørsmålet: Er du den som skal komme? Luther sier om dette: *"Med denne utsendelsen er det som Johannes vil si: "Jeg vet nok at Han er den rette Kristus, og jeg har hittil preket om ham, men de tror meg ikke. Ettersom jeg nå ligger bundet og må holde opp med min preken, blir mitt vitnesbyrd om Ham ikke mere aktet. For at dere derfor desto mer kan bli sikre på det, og min preken for dere ikke skal ha vært helt forgjeves, så gå selv til ham og hør det av hans egen munn."*

Johannes er klar over at evangeliet må en høre om igjen og om igjen. Johannes vil sende sine disipler til Jesus slik at de kan få bekreftet hva Johannes alt har lært dem. Det er sjelesørgeren, profeten, vegrydderen som er i aksjon selv om han er i fengsel.

Johannes eier den rette tro på Jesus Kristus. Han vet at Jesus er Guds Lam som bærer hele verdens synd. Guds rike er et åndelig rike som ikke er synlig gjennom verdslig makt og prakt fordi er et nådens rike, et syndsforlatelsens rike der inngangsbilletten er dåpen til syndenes forlatelse. Hver og en som er med i dette rike eier troen på Jesus Kristus. Johannes som vegrydder har talt om den herlighet som skal komme i og med Jesus. Den dagen sier Jesaja: *«Jes 35,5 Da skal blindes øyne åpnes og døves ører lukkes opp. Da skal den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge skal juble.»* Jesus er den sanne Messias. Han er den som skal komme. Løftene er oppfylt: *"Jesus svarte dem: «Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser: Blinde ser, og lamme går, spedalske renses, og døve hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige. Og salig er den som ikke faller fra på grunn av meg.» Dette er ord til deg- du som hører ordet. Det handler om deg slik du er «Og salig er den som ikke faller fra på grunn av meg.»*

Til slutt kommer Jesus med et vitnesbyrd om Johannes.

«Sannelig, jeg sier dere: Blant dem som er født av kvinner, har det ikke stått fram noen større enn døperen Johannes. Men den minste i himmelriket er større enn han.» Matt 11,11

Var døperen Johannes et strå som svaier i vinden? En predikant som folket gjerne ville høre på, som var underholdende og interessant og som hele tiden snudde kappen etter vinden og folkemeningen? Ville de se en mann i fine klær og som bor i kongens slott? Vi kjenner mange slike i vår tid. De har byttet sannheten bort med løgn. Skriften omtolker de. Når folk ikke vil høre om bud og synd, så får de det de vil ha. Tiden vi lever i dag, er åndelig sett helt lik den Johannes døperen levde i. Folket sitter i mørket uten kunnskaper om sin egen synd og om Guds kjærlighet som ofret alt for vår frelses skyld. Men Johannes forkynte ikke etter fornuftens råd og anvisning. Han forkynte loven slik Skriften forkynner loven, så skarpt at han mistet livet sitt. Han forkynte det rene evangelium, uten betingelser, og de som bekjente sine synder fikk dåpen og dermed syndenes forlatelse.

Salige er de som holder seg til alt Guds ord. Salige er de som ikke tar anstøt av meg.

En vegrydders oppgave er å forkynne lov og evangelium. Dette for at du skal lære å kjenne dine synder, bekjenne og tro på vår frelser Jesus Kristus. *«Det er om ham det står skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde veien for deg.» Matt 11,10*

Dette er adventsord til deg. Du har all grunn til å glede deg til jul og ha en fredelig jul.

Amen